

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 253 /2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

59/2018. (III. 8.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ R. és R. Ügyvédi iroda [...] útján 2017. június 16-án előterjesztett **panaszát** a 2018. március 8-án-Fráterné – dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban:BRFK), [...] kerületi Rendőrkapitányság, valamint a Készenléti Rendőrség– vezetőjéhez

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. június 16-án, elektronikus úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2017. május 20-án foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2017. május *-án 20 óra 30 perckor érkezett a B. P. nevű szórakozóhelyre párjával, H. D.-val és barátnőjével B. R.-val.

A panaszos a koncert ideje alatt 3 pohár bort, a lányok 3 pohár fröccsöt fogyasztottak. A koncert vége fele jelezte a panaszos barátnője, hogy nagyon rosszul érzi magát, azonnal menjenek ki a tömegből, közben a panaszos észrevette, hogy a másik lány sem érzi jól magát. A panaszosnak néhány lépés megtétele után szinte már vinnie kellett a lányokat. A szórakozóhely elé kiérve a panaszos D.-t a barátnőjére bízta, amíg ő elment a kocsióért, mert úgy ítélte meg, hogy a lánynak orvosi segítségre van szüksége. A kocsio kulcsot a panaszos R.-tól elkérte, amellyel ő érkezett a helyszínre. A panaszos

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

beadványában előadta, hogy tisztában volt azzal, hogy az ittas vezetés bűncselekmény, de neki az volt a legfontosabb, hogy a lányokat biztos helyre vigye, ahol megvizsgálják őket. A panaszos a Lukoil benzinkútnál parkoló autóhoz ment, majd a B. P. előtt álló taxisok közé beparkolt, ahol látta, hogy a barátjánője a földön fekszik egyedül, ennek következtében a panaszos pánikba esett. Az autó hátsó ülésére betette a lányt és szólt R.-nak, hogy szálljon be a kocsiba. A panaszos, amikor az autóval elindult észlelte, hogy egy pirosan villogó rendőrautó áll tőle balra a lökhárító vonalában. A panaszos azt valószínűsítette, hogy a rendőrök a B. P. érkeztek intézkedni, így elindult az autóval majd bekanyarodott jobbra az első utcán, és amikor észlelte, hogy a rendőrök utána mennek akkor lehúzódt a buszmegállóba. A panaszos elmondása szerint, kikapcsolta a biztonsági övét, majd leállította az autót és hallotta, ahogy azt kiabálják neki, hogy azonnal szálljon ki a kocsiból és tegye fel a kezét. Ezeket az utasításokat azonnal teljesítette, ezt követően megmotozták és az autó motorháztetejére döntötték és megkérdezték, hogy fogyasztott-e alkoholt, amire az igen választ adta. Ezután megkérdezték, hogy hajlandó-e megfújni a szondát, ezt elutasította és a hátul levő kezét megbilincseltek. A panaszos az őt ért sokkától a széket a nadrágjába ürítette. Ezután a rendőrök felvették tőlük az adataikat, egy pokrócot terítettek a szolgálati járműük ülésére és beültették a panaszost. A lányokat elmondásuk alapján -bár nem emlékeznek tisztán -egy ismeretlen pár szállította haza, majd a telefonjaikat eltulajdonították. A panaszossal nem közölték, hogy hova szállítják, csak azt, hogy érvizsgálatra. A panaszos előadása szerint „szaros kö...gnek-szaros drogos, alkoholista kö...gnek” nevezték. A Gy. utcába szállították, az úton, majd amíg az orvosi szoba előtt várakoztak, folytatták folyamatosan sértő kifejezésekkel illeték a panaszost. A várakozás alatt a panaszosnak állva és bilincsből kellett lennie. Újabb szidalmak kerültek elő, mint pl.: „borsodi ci..ány-drogos, borsodi ci..ány-borsodi szaros köcsög, A vérvételre hamar sor került, ezután vizeletmintát kértek a panaszostól és kikísérték a mosdóba. Nem sikerült mintát adnia tekintettel arra, hogy 4 rendőr jelenlétében kérték ezt tőle. Az egyik rendőr kinyitotta a csapot, a másik a gumibotját csapkodta a tenyerébe. Kérte a panaszos, hogy tisztába tehesse magát, de azt mondták neki, hogy csak akkor, ha produkál vizeletmintát, majd visszamentek az orvosi szoba elé. Kis idő múlva jelezte a panaszos, hogy mosdóba kellene mennie, de azt válaszolták neki, hogy, ha majd a doktornő szól. A panaszos nem tudta tartani a vizeletét, ezek után „szaros hügyös kö...gnek” nevezték a rendőrök. Az egyik rendőr így szólt hozzá: „nézz már magadra te borsodi drogos ci..ány köcsög, itt állsz besz...va, beh...va , hogy nézel má ki”. A panaszos a sértő megjegyzésekre nem reagált, előadása alapján tisztelettudóan viselkedett. 10-15 perc múlva ismét a mosdóba kellett mennie, ahova kiengedték, és a panaszos tudott mintát adni. Újra vért vettek tőle a másik kezéből, majd kiderült, hogy a vizeletmintája negatív lett. Ezek után a szolgálati autóhoz kísérték a panaszost, ahol az egyik rendőr az ujjával mutatta, hogy a panaszosnak hol kell aláírnia a papírokat, mivel nem látta a panaszos az utca fényénél, hogy hol kell aláírnia. A dokumentumok átolvasására, megjegyzésre, nem volt lehetősége a panaszosnak. Az övtáskáját az egyik rendőr gumibotján lógatva kapta vissza, majd azt mondták neki, hogy „mehet”! A panaszost és a párját is mélyen megvívta az eset. A panaszos előadása szerint a Készenléti Rendőrség 4 munkatársa intézkedett.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) Dr. B.J. r. vezérőrnagy 2017. augusztus *-én kelt átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet. 2017. május *-án 23 óra 10 perckor a Készenléti Rendőrség Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály I. Bevetési Osztály beosztottjai személyi szabadságot korlátozó intézkedést folytattak le a panaszossal szemben a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban Rtv.) 33. § (2) bekezdés c) pontja alapján.

Május *-án 23 óra 5 perckor a B. P. nevű szórakozóhely előtt K. Cs. , a biztonsági szolgálat munkatársa állampolgári bejelentést tett, amely alapján az (...) forgalmi rendszámú, Seat Leon típusú személygépjárműbe két hölgyet és egy férfit látott beszállni, akik tudomása szerint szeszest fogyasztottak, szemmel láthatóan ittas állapotban voltak és vélhetően a férfi vezette a gépjárművet. A rendőrök 23 óra 8 perckor észlelték, hogy a gépjármű elindul a S. út irányába. A gépjárművet megkülönböztető fény- és hangjelzés használatával több száz méteres követés után tudták csak intézkedés alá vonni, mivel a panaszos szemmel láthatóan próbálta magát kivonni az intézkedés alól.

Ezt követően D.T. r. törzsőrmester és K. D. r. őrmester megkezdték a rendőri intézkedést a gépjárműben tartózkodó személyekkel szemben, ezalatt végig jelen volt K.E. r. főtörzsőrmester és B. L. r. őrmester is. A rendőrök határozottan, de nem kiabálva felszólították a panaszost, hogy vesse magát alá a rendőri intézkedésnek. A panaszos szemmel láthatóan ittas volt és csak a rendőri segítségre tudta leállítani, az autót majd kiszállni és a saját lábán állni. A panaszos nem volt együttműködő, hangoskodott és próbálta elmondani, hogy a gépjármű utasait akarja kórházba juttatni. A rendőrök jelentése szerint a gépjármű utasainak szemmel látható állapota nem utalt arra, hogy egészségügyi problémájuk lenne, illetve azt a rendőri kérdésre sem jelezték. Az intézkedés biztonságos lefolytatása érdekében a panaszost a motorháztetőre helyezték. A panaszos a légalkoholvizsgálatot megtagadta, ezért kézi légalkohol mérés a helyszínen nem történt. A kényszerítő eszköz alkalmazása mellett a szolgálati gépjárműbe történő beszállítást megelőzően döntöttek. A panaszost a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság B. utcai rendőrőrsére állították elő, majd a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet Bp. [...] kerület, Gy. utca *. szám alatt található * számú Objektumába szállították át vér -és vizelet mintavétel céljából. A panaszos hangulata végig változékonny és kiszámíthatatlan volt. A panaszos az intézkedés során közölte, hogy „ketrecharcos vagyok, és ha nem lenne rajtam bilincs, rajtatok meg egyenruha, akkor le is játszhatnánk ezt a meccset, esélyetek sem lenne”. A rendőrök jelentése alapján a panaszos nem az intézkedés helyszínén ürítette maga alá a székletét, hanem az előállítást követően. Se akkor, se pedig utána nem viselkedtek megalázóan a panaszossal, semmilyen sértő dolgot nem mondtak neki. A vizelet - mintavétel során egy rendőr felügyelte és senki sem csapkodta a gumibotját. A panaszost többször is kérdezték, hogy szeretné-e a mosdót használni, nemmel felelt. Arra a kérdésre, hogy miért nem jelezte, hogy a mosdóba kell mennie azt felelte, hogy hirtelen jött az inger. A büntetés-végrehajtási intézet folyosóján történt az előállításról készült igazolás kitöltése, amelynek elolvasására lehetőséget biztosítottak a panaszos részére. A panaszos aláírta és egy példányt átvett, panasztételi lehetőséggel nem élt, észrevételt nem tett.

A panaszossal szemben a Bp-i Rendőr-főkapitányság kerületi Rendőrkapitányság indított eljárást, a mintavétel eredményével összefüggésben, információval az eljáró szerv rendelkezik.

A panaszos, a jogi képviselével megbízott R. és R. Ügyvédi Iroda útján nyújtott be panaszbeadványt, ennek alapján 2017. június *-én eljárást indítottak. Az eljárás során olyan körülmény merült fel, amely következtében büntetőeljárás lefolytatását alapozhatja meg, ezért az erre hatáskörrel rendelkező Központi Nyomozó Főügyészséghez megküldték a papirokat.

2) A rendőrség mellékelte D. T. r. törzsőrmester 2017. augusztus 17-én kelt jelentését, amely az alábbiakat tartalmazza:

2017. május *-án a Bp.-i Rendőr-főkapitányság [...] Kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén látott el gépkocsizó járőrszolgálatot. Fenti napon a B. P. szórakozóhely biztonsági őre, K. Cs. jelzésére kezdeményeztek rendőri intézkedést, mivel a biztonsági őr tudomása szerint a panaszos vélhetően alkoholtól befolyásolt állapotban volt, és ilyen állapotban akarta vezetni a gépjárművet. A feltételezhetően ittas állapotban lévő férfi, a szolgálati gépjármű megkülönböztető fény- és hangjelzés együttes használatának észlelésekor az általa vezetett fehér színű Seat León típusú személygépjárművel, nagy sebességgel elhajtott a B. P. szórakozóhely előtti Taxi várakozó helyről, megpróbálta kivonni magát a rendőri intézkedés alól. A jelentés alapján a rendőr a panaszossal szemben egy alkalommal sem emelte fel a hangját, legfeljebb határozottan mondta irányába a „Törvény nevében”; „állítsa le a gépjárművet” szavakat. Mivel a panaszos alkoholtól befolyásolt állapotából kifolyólag önállóan nehezen tudott volna kiszállni az általa vezetett gépjármű vezető üléséből, így segítségre szorult, hogy biztonságosan, sérülésmentesen tudjon kiszállni a járműből. A ruházatátvizsgálás az intézkedés során megtörtént, de nem a motorháztetőre történő felfektetés során. Az intézkedés megkezdésekor hangzott el a rendőr neve, rendfokozata, beosztási helye, továbbá az intézkedés célja. A panaszossal az intézkedés folyamán a rendőr készségesen közölte az intézkedés jogalapját, célját, nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát, továbbá beosztási helyét, melyet a panaszos megértett és tudomásul vett. A panaszost és a gépjárműben utazó további 2 fő nőt nyilatkoztatta, hogy kérnek-e mentőt, azonnali orvosi ellátást a helyszínre, amelyre mindhárman egyöntetűen a „nem, nem kérnek orvosi ellátást” választ adták, amelyet a rendőr megértett és tudomásul vett. A rendőr hozzátette, hogy a gépjárműben utazó személyeken, a viselkedésükből adódóan, szemmel láthatóan sem volt tapasztalható, hogy bármilyen egészségügyi ellátásra szorulóknak. Az intézkedés folyamán a panaszost alkoholtól befolyásolt állapotából kifolyólag, az intézkedés biztonságos lefolytatása végett a

Seat típusú gépjármű motorháztetejére fektette, mivel alkoholtól befolyásolt állapotából eredően a biztonságos egy helyben állás nehézkes volt. A panaszossal szemben kényszerítő eszköz (bilincs) használatát emlékei szerint kb. 2017. 05. *-án 23 óra 15 perc és 23 óra 25 perc közötti időponttól használt majd kb. 2017. 05. *-én 2 óra 45 percig alkalmazott. A panaszos a helyszínen elmondta, hogy csak az orvosa jelenlétében hajlandó megfűjni a kézi alkoholvizsgáló eszközt, ezért a helyszínen erre nem került sor. Kényszerítő eszközt az Rtv. 48.§ b), c), d) pontjai alapján alkalmazott a rendőr, (támadás megakadályozása, szökés megakadályozása, ellenszegülés megtörése). A panaszos hangulata a személyi szabadságot korlátozó intézkedés folyamán erősen ingadozó volt, viselkedése kiszámíthatatlan volt, alkalmanként agresszív magatartást tanúsított. A kényszerítő eszközt csak a Bp. kerületi Gy. utcai Rendőrségi Objektum folyosójáról nyíló mellékhelyiségében távolította el a panaszosról, vizeletminta -adás céljából.

A panaszossal szemben az intézkedés alatt mindvégig közölte, hogy éppen mi fog történni, hová mennek, körülbelül meddig fog tartani az intézkedés. A panaszos részére a helyszínen az intézkedés megkezdését követően mindvégig megadta a szükséges információkat a további intézkedés lefolytatásával kapcsolatban, melyet a panaszos (elmondása szerint) megértett, valamint a rendőr által elmondottakat tudomásul vette. A panaszossal szemben egy alkalommal sem használt obszcén és/vagy vulgáris kifejezést, ilyen megjegyzés vagy kijelentés a jelentést készítő rendőr és az intézkedésben résztvevő rendőrök részéről sem hangzott el egy alkalommal sem az intézkedés során. Csupán határozottan közölte irányába a történt intézkedés mivoltát, valamint várható kimenetelét. A panaszos a rendőri intézkedés során a szolgálati gépjárműbe történő beültetését követően, vélhetőleg a Bp. kerületi Rendőrsre történő beszállítás során vagy a Bp. kerületi Gy. utcai Rendőrségi Objektumba történő szállítás során üríthette maga alá székletét, mely erősen érezhető volt. A panaszos egy alkalommal sem közölte az intézkedő, valamint az intézkedésnél jelen lévő rendőrök felé, hogy széklettartási problémája lenne, továbbá, hogy szeretne kimenni a férfi mosdóba. Az intézkedés jogalapja az Rtv 33.§ (2) bekezdés c) pontja volt. A panaszos szemmel láthatóan alkoholtól befolyásolt állapotban volt. A panaszossal szemben a kényszerítő eszköz használata a Bp. kerület, Gy. utcai Rendőrségi Objektumba továbbra is indokolt volt, mivel a panaszos hangulatingadozása, vehemenciája ezt indokoltá tette. A Bp. kerület, Gy. utcai rendőrségi objektumban csak rendőri kísérettel lehet közlekedni, továbbá a panaszos rendőri felügyelete az intézkedés teljes ideje alatt szükséges volt.

A panaszos több alkalommal megpróbálta félrevezetni a vizeletminta-adással (színlelt vizelet) a rendőröket, így a rendőrnek volt kellemetlen, hogy kérélnie kellett 0,5 dl vizelet produkálására egy felnőtt férfit. Az intézkedés alatt biztosan nem történt semmilyen „csapkodás” semmilyen eszközzel. A rendőr a Gy. utcai Objektum földszinti folyosóján található férfi mosdóba bekísérte a panaszost vizeletminta-adás céljából, majd mögötte, kb. 1 méterrel helyezkedett el, így volt a rendőri jelenlét biztosított. Egyidejűleg a férfi mellékhelyiségben csak a panaszos tartózkodott, a rendőr a fenti helyen mögötte állt, valamint a férfi mosdó kézmosó csapjánál K. D. r. őrmester tartózkodott. K. E. r. főtörzsőrmester, valamint B. L. r. őrmester az Objektum földszinti férfi mosdója közelében, a folyosón tartózkodtak. A panaszos nem jelezte egyszer sem, hogy használni szeretné a mellékhelyiséget. A Gy. utcai rendőrségi objektumban a panaszos bármikor mehet mellékhelyiségbe, kizárólag rendőri kísérettel. A panaszos (mivel nem szólt, hogy vizeletürítési szükséglete van) valóban maga alá vizelt. A rendőr ismét nyomatékosan kijelenti, hogy nem használt obszcén és/vagy vulgáris szavakat, jelzőket a panaszossal szemben. Az előállításról szóló igazolás kitöltését a Bp. kerületi Rendőrsön már megkezdte a rendőr, majd az intézkedés végén (mivel annak várható végét előre nem tudhatta a rendőr) a Bp. kerületi Gy. utcai Rendőrségi Objektum folyosóján töltötte ki, majd átadta a panaszos részére. Az előállításról szóló igazolás kitöltése a BRFK kerületi Rendőrőrs váltás parancsnokának utasítására került kitöltésre a Gy. utcai objektumban, majd a panaszos onnan lett szabadon bocsájtva. A BRFK kerületi Rendőrőrs váltás parancsnoka utasította az intézkedő rendőrt, hogy ha a vizelet -és vér mintavétel sikeres, utána már nem szükséges visszazállítani a panaszost a BRFK kerületi Rendőrsre, mivel az előállítás oka ezzel megszűnt, ezért a panaszost szabadon bocsájthatja a Gy. utcai Objektumból. A rendőr kijelenti, hogy a panaszost nem utasította az igazolás aláírására, csak (az igazolás elolvasását valamint megértését követően) mutatta, hogy hol kellene aláírnia, ha minden adatot rendben talált. Mivel az intézkedés során mindvégig készségesen válaszolt az intézkedő rendőr minden, a panaszos által feltett kérdésre, így az igazolással kapcsolatos kérdésekre is választ adott. A panaszos az intézkedés során közönyös, vagy kissé az intézkedés menetét hátráltató, esetenként

agresszív viselkedést tanúsított A panaszos elmondta a jelentést készítő, valamint a jelenlévő és az intézkedésben érintett rendőröknek, hogy:

„ketrecharcos vagyok, ha nem lenne rajtam ez a bilincs, rajtatok meg nem lenne egyenruha akkor ezt a meccset le is játszhatnánk, esélyetek sem lenne”.

Mivel a Gy. utcai O. rendelőben 2 alkalommal sikeresen levett vér, valamint 1 alkalommal sikeresen produkált vizeletminták szakértői véleményébe betekintési jogköre nincs a rendőrnek, így ezzel kapcsolatban nyilatkozni nem tudott. A panaszos, a rendőr emlékei szerint panaszbeadvány benyújtásával nem kívánt élni, ezt nem jelezte egy alkalommal sem a rendőr felé az intézkedés teljes időtartama alatt.

3) A rendőrség a továbbiakban mellékelte K. D. r. őrmester jelentését, amely szintén 2017. augusztus 17-én készült. A dokumentum az intézkedéssel kapcsolatban a korábbiakban ismertetettekhez képest kiegészítő információt nem tartalmaz, ezért ennek ismertetésétől a Testület eltekint.

4) A rendőrség mellékelte az előállítás végrehajtásáról /kényszerítőeszköz alkalmazásáról szóló jelentéseket, amelyek szerint a panaszossal szemben:

2017. május *-án 23 óra 40 perckor az Rtv. 29.§ (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatás, az Rtv. 31.§ (1) bekezdés szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása és az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontja szerint vérvétel, mintavétel elvégzéséhez történő előállítás került alkalmazásra. A panaszossal szemben az Rtv. 47. § alapján testi kényszer alkalmaztak. Az Rtv. 48. § c) pontja alapján szökés megakadályozása érdekében bilincset alkalmaztak, az Rtv. 48. § d) pontja alapján ellenszegülés megtörése érdekében bilincs került alkalmazásra és az Rtv. 48. § b) pontja alapján támadás megakadályozása érdekében bilincs alkalmazására került sor. A kényszerítő eszköz alkalmazására figyelmeztetés történt. A bilincset 2017. május * 23 óra 15 perctől 2017. május 21. 2 óra 45 percig alkalmaztak, a 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41. § (4) b) pontja szerint kezek előre, illetve hátra bilincselésével. A rendőri intézkedés során sérülés nem keletkezett. A kényszerítő intézkedés és/vagy eszköz alkalmazása során anyagi kár nem keletkezett. Az Rtv. 18.§ (1) bekezdése alapján az előállított a hozzátartozója/képviselőjének kiértesítését nem kérte, mert nem volt rá szükség.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása pontnál a panaszossal szemben intézkedő rendőr jelenti, hogy 2017. május 20-án 20 órától 2017.május 21-én 20 óráig a Bp.-i Rendőr-főkapitányság kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén gépkocsizó járőrszolgálatot látott el. A Bp. kerület B. P. szórakozóhely előtt egy férfi leintette, vélhetőleg segítségkérés céljából. A férfi személyi igazolványával igazolta magát, K. Cs. (továbbiakban: bejelentő), aki elmondta, hogy a taximegállóban áll egy fehér színű Seat León típusú jármű. A bejelentő elmondta még, hogy ott 3 fő ittas személy tartózkodik, valamint a járművet vélhetőleg ittas személy vezeti. Ezt követően észlelte az intézkedő rendőr, hogy valóban ott áll az említett jármű, ami a taximegállóból 23 óra 8 perckor el is indult. Ezt észlelve a fenti járművet a megkülönböztető fény- és hangjelzés együttes használatával megállásra próbálta bírni, ennek nem tett eleget, mivel nagy gázzal megpróbálta magát az ellenőrzés alól kivonni. A fenti jármű a Bp. kerület Soroksári útról a fenti szórakozó hely melletti szerviz útra kanyarodott, ahol egyre csak távolodott. Majd a Seat felhajtott a Bp. kerület K. útra, ahol sikerült megállítani, ellenőrzés alá vonni. Ekkor valóban megállapítást nyert, hogy a gépjármű utasterében 3 fő tartózkodik melynek során a vezető ülésben 1 fő férfi ült, aki vezette a járművet, valamint a hátsó ülésorban 2 fő nő tartózkodik. A vezető ekkor kezeit maga elé emelve jelzést adott, hogy "Mi van?". Ekkor a szolgálati járművel a fenti jármű elé álltam, a továbbhaladását megakadályozva, ekkor a Seat megállt. A szolgálati járműből kiszállva a Seat vezető oldali üléséhez lépett a rendőr, amely már (a vezető férfi által) félig nyitott állapotban volt, majd a férfit a jármű leállítására, illetve kiszállásra szólította fel. A férfi próbált ennek eleget tenni, de mivel mozgása koordinálatlan volt majdnem földre esett kiszállás közben, továbbá leheletén erős alkohol szagot érzett és szeméi pupillái erős tágulást mutattak. A panaszost felszólította, hogy igazolja magát, valamint adja át a vezetői engedélyét, és a járműhöz tartozó forgalmi engedélyt. Elmondta, hogy a személyi igazolványa az övtáskájában található pénztárcájában van, melyet elővett és átadott a rendőr részére. Elmondta, hogy a forgalmi engedélyt nem tudja odaadni részére, mivel az nincs nála, nem az ő tulajdonát képezi a jármű. Ekkor a Seat bal hátsó üléséről kiszállt az egyik női utas, aki elmondta, hogy övé a "céges" kocsija. A Seat bal

hátsó ülésén utazó, szóban előre nevét közlő B. R. térben és időben nem volt orientált, valamint erősen ittas állapotából kifolyólag először a személyi igazolványa helyett több alkalommal magyar forintot (10.000 Ft-os papír bankó) akart átadni a rendőr részére. Azt mondta, hogy ezen is van fénykép, ez megteszi." A B.R. által felajánlott és ő általa okmányoknak hitt pénzt nem vette el tőle az intézkedő rendőr, valamint nyomatékosan felszólította, hogy a részére kiállított személyi igazolványát adja át a rendőr részére. Az igazoltatás során a Seat jobb hátsó üléséről kiszállt a gépjárműben utazó harmadik személy is, aki (H. D.) átadta a személyazonosító okmányát és a panaszos irányába próbált odalépni. Ezt szóban megtiltotta neki a rendőr majd utasította, hogy lépjen vissza a jármű mellé ahol eddig állt, ennek eleget tett. A panaszos a rendőr kérdésére, hogy „Fogyasztott e szeszesitalt az elmúlt 8 órában?” nemleges választ adott. Továbbá megkérdezte, hogy „Hajlandó-e megfűjni a helyszínen a kézi légalkohol mérőt?”, szintén nemleges választ adott. Ezt követően még 2 alkalommal feltette a rendőr ugyanezt a kérdést, amit a panaszos már határozottan megtagadott. A panaszos ekkor elmondta, hogy egyáltalán nem fogyasztott alkoholt, és nem kábítószerrel, valamint ő csak a jogi képviselője jelenlétében hajlandó bármit is mondani (akit megnevezni nem tudott, csak összefüggéstelenül beszélt "az ügyvédről"). Ekkor közölte vele a rendőr, hogy amennyiben nem hajlandó megfűjni a kézi légalkohol mérőt abban az esetben elő fogja őt állítani vér- illetve vizelet-mintavételre. A panaszos erre azt válaszolta, hogy „Bármikor benne vagyok a vérvizsgálatban (mivel nem fogyasztott alkoholt, elmondása szerint) de azt csak a házi orvosom csinálhatja.” A rendőr közölte a panaszossal, hogy ez nem így működik, valamint mondta neki, hogy a vér- és vizelet-mintavételt rendőr orvos hajtja végre. Ekkor ezt a panaszos tudomásul vette és megértette. A rendőr megjegyzi, hogy az intézkedés teljes tartama alatt a panaszos erős hangulatingadozásban volt, ennek jeleit mutatta illetve hangoztatta (folyamatos és összefüggéstelen beszéd, koordinálatlan mozgás). Ezt követően a rendőr közölte a panaszossal, hogy az előállítás miatt ellene kényszerítő eszközt, bilincset fog használni, ezt megértette és tudomásul vette. Ekkor a panaszos kezeit magától hátra adta, majd a bilincseléskor enyhe együttműködést tanúsított. A bilincselés végeztével a rendőr beültette a szolgálati gépjárműbe és elindultak a BRFK kerületi Rendőrőrsre, ahová 23 óra 45 perckor érkeztek sérülés- és panaszmentesen. A BRFK kerületi Rendőrőrsre való beérkezést követően B. R. r. törzszászlós átadott 2 doboz vérmintavételi dobozt zárt csomagolásban. Átadott továbbá 1 zárt csomagolásban lévő "kábitószer gyorstesztet". A fenti mintavételi dobozokkal a rendőr elindult 00 óra 5 perckor a Bp. kerület Gy. utcai Rendőrségi Fogda Orvosi vizsgálójába. A Gy. utcába 00 óra 25 perckor érkezett, ahol az ügyeletes rendőr orvos (Dr. B. Á.) fogadta őt és elmondta, hogy csak vizeletmintával, valamint kitöltött vérvételi dobozzal menjenek be. Ekkor mondta a panaszosnak, hogy menjenek, a fogda épületében található mosdó helyiségbe, ahol produkáljon nagyjából 1 dl vizeletet a kábitószer gyorsteszt elvégzése érdekében. Ennek a panaszos nem tett eleget, mivel nem tudott biológiai mintát produkálni (több alkalommal is erre hivatkozott). Ezután a panaszossal szemben elvégezték a vérvételt. Az első vérmintavétel 1 óra 45 perckor, majd a második vér mintavétel 2 óra 15 perckor végződött sikeresen. A panaszos a vérmintavételek során együttműködést tanúsított. Az intézkedő rendőr megemlíti, hogy még a Bp. Gy. utcai rendőrségi objektumba való érkezést megelőzően a panaszos maga alá ürítette székletét, majd a vérmintavétel során a második mintavétel előtt összevizelte magát. Elmondta, hogy nem szólt előre, mivel a vizelési ingere hirtelen jött, megállíthatatlan volt. Az előállítás során a rendőr több alkalommal kérdezte a panaszost, hogy kíván -e WC-re menni, melyre mindvégig a "nem" választ adta. A vizeletminta végül a Gy. utcai rendőrségi objektum mosdójában megtörtént 2 óra 30 perckor. A kábitószer gyorsteszt eredménye negatív lett. Az intézkedés során a panaszostól a helyszínen bevonta a rendőr a részére kiállított vezetői engedélyt, melyet a helyszínen elvett, amelyet a panaszos megértett és tudomásul vett.

A panaszost 2 óra 50 perckor a mintavételek sikeres elvégzését követően, valamint az előállítás igazolásának átadását követően szabadon bocsátották, sérülés- és panaszmentesen, ahonnan állandó lakcímére távozott. A panaszossal szemben szabálysértési feljelentéssel éltek az általa elkövetett KRESZ 6.§ (1) bekezdés a) pontja alapján „Rendőri jelzés figyelmen kívül hagyása” miatt. A helyszínen jelen volt még a B. P. biztonsági munkatársa, mint tanú, (B. O), aki elmondta, hogy a teljes intézkedést végigkísérte, valamint a rendőrök által tett intézkedést megerősítette. Az Rtv. 33.§ (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztató kiadásra került. Az Rtv. 33.§ (4) bekezdés alapján az előállítás idejéről szóló igazolás kiadásra került.

Az előállítás oka 2017. május *-én 2 óra 50 perckor megszűnt, ekkor a panaszos sérülés -és panaszmentesen szabadon lett bocsátva.

III.

A Testület először azt vizsgálta, hogy a panaszbeadvány benyújtása határidőben történt-e. Az Rtv.92. § (1) Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
  - b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
    - ba) az országos rendőrfőkapitány,
    - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
    - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
- bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes kiskorú vagy cselekvőképességében bármely ügycsoportban korlátozott nagykorú személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat. A panasz meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszthető. Jogi képviselőként jogvédelemmel foglalkozó egyesület vagy alapítvány, nemzetiségi önkormányzat, jogi oktatást végző egyetem állam- és jogtudományi doktori fokozattal rendelkező egyetemi oktatója is eljárhat.

93. § (1) A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

(4) Amennyiben a panaszos a (3) bekezdés szerint határidőben kéri, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, vagy a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el, a rendőri szerv köteles a panaszt a Testülethez áttenni. Amennyiben a Testület az eljáró rendőri szervet arról értesíti, hogy a határidő eredménytelenül eltelt, a rendőri szerv köteles az eljárását folytatni.

A fent említett jogszabályok alapján, ha a panaszos vagy meghatalmazottja, a rendőrkapitányságon határidőn belül terjeszti, elő a panaszát majd pedig az eljárás során akként nyilatkozik, hogy a Testület vizsgálatát kéri az országos rendőrfőkapitány döntését megelőzően akkor a Testület jogosult a rendőrségen előterjesztett panaszt vizsgálati céljából átvenni. A Testület gyakorlata szerint ilyen nyilatkozatnak tekinti azt, ha a panaszos a rendőrségi panaszbeadványt követően a Testülethez is előterjeszti azonos tartalmú panaszbeadványát, és akként nyilatkozik, hogy a Testület vizsgálatát kéri. Jelen esetben mindezek alapján a Testület a panaszbeadvány átvétele és annak érdemi vizsgálata mellett döntött.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedése érintette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát a IV. cikkben foglalt személyi szabadsághoz

való jogát, XI. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát, a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A panaszos beadványában előadta, hogy a B. P. előtt álló taxikok közé beparkolt, ahol látta, hogy a barátja a földön fekszik egyedül, ennek következtében a panaszos pánikba esett. Az autó hátsó ülésére betette a lányt és szólt B. R. -nek, hogy szálljon be a kocsiba. A panaszos, amikor az autóval elindult észlelte, hogy egy pirosan villogó rendőrautó áll tőle balra a lökhárító vonalában. A panaszos azt valószínűsítette, hogy a rendőrök a B. P. érkeztek intézkedni, így elindult az autóval majd bekanyarodott jobbra az első utcán, és amikor észlelte, hogy a rendőrök utána mennek akkor lehúzódt a buszmegállóba. A panaszos elmondása szerint, kikapcsolta a biztonsági övét, majd leállította az autót és hallotta, ahogy azt kiabálják neki, hogy azonnal szálljon ki a kocsiból és tegye fel a kezét. Ezeket az utasításokat azonnal teljesítette, ezt követően megmotozták és az autó motorháztetejére döntötték és megkérdezték, hogy fogyasztott-e alkoholt, amire az igen választ adta. Ezután megkérdezték, hogy hajlandó-e megfűjni a szondát, ezt elutasította és a hátul levő kezét megbilincseltek.

A rendőrség tájékoztatása alapján felmerült az ittas vezetés gyanúja a bejelentés alapján, így meg volt olyan jogellenes cselekmény gyanúja, amely rendőri intézkedés kezdeményezését tette szükségessé, mivel a rendőri oldalon intézkedési kötelezettség keletkezett. 2017. május 20-án a B. P. szórakozóhely biztonsági őr, K. Cs. jelzésére kezdeményeztek rendőri intézkedést, mivel a biztonsági őr tudomása szerint a panaszos vélhetően alkoholtól befolyásolt állapotban volt és feltételezhetően ilyen állapotban akarta vezetni a gépjárművet. A valószínűsíthetően ittas állapotban lévő férfi, a szolgálati gépjármű megkülönböztető fény- és hangjelzés együttes használatának észlelésekor az általa vezetett fehér színű Seat León típusú személygépjárművel, nagy sebességgel elhajtott a B. P. szórakozóhely előtti Taxi várakozó helyről, megpróbálta kivonni magát a rendőri intézkedés alól.

Az Rtv.29.§ (1) bekezdése alapján a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani, b) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének - az igazoltatott választása szerint - a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímet, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint c) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazoltat, úgy az igazoltatott személyt a b) pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel.(2) Az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelesen igazolni. A személyazonosságot - a személyazonosító igazolványon túl - minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként. (3) Ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják, az igazoltatás során rögzíteni kell az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorozatát és számát, az igazoltatás helyét, idejét és okát, valamint - az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott felkérés teljesítése esetén - az igazoltatott személy lakóhelyét, tartózkodási helyét.(4) A személyazonosság igazolásának megtagadása esetén az igazoltatott a személyazonosság megállapítása céljából feltartóztatható, a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén előállítható, ha a személyazonosítás megállapítása más módon nem biztosítható, a személyazonosság megállapítása céljából az igazoltatottól ujjnyomat vehető, az igazoltatottól fényképfelvétel készíthető, továbbá a

külső testi jegyek észlelés és mérés alapján rögzíthetők. (5) A igazoltatás vagy a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén az előállítás csak a személyazonosság megállapításához szükséges ideig tarthat. (6) A rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi. (7) Az igazoltatás során rögzített adatokat - kivéve, ha ezek büntető- vagy szabálysértési eljárásban kerülnek felhasználásra - az intézkedés befejezését követő száznolcvanadik napon meg kell semmisíteni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a 24. § (4) bekezdése szerinti igazoltatás során rögzített adatok 24. § (5) bekezdésében meghatározott törlési idejére. (8) E § alkalmazásában személyazonosító adaton az érintett személy nevét, születési helyét, születési idejét és anyja születési családi és utónevét kell érteni.

Az Rtv. 44. § (1) bekezdése alapján a rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a) a közúti forgalmat irányíthatja, korlátozhatja, illetve szüneteltetheti; b) a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen - a jogszabályban meghatározottak alapján - ellenőrizheti; c) a jármű vezetőjét a rendszeresített eszközzel légzésminta, ha nála a vezetési képességére hátrányosan ható szer befolyása vagy alkoholfogyasztás miatt bűncselekmény vagy szabálysértés, illetve a közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés elkövetésének gyanúja merül fel, az egészségügyi szolgálat igénybevételeivel vér-, vizelet- és mütétnek nem minősülő módon egyéb minta adására kötelezheti; d) a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését - a külön jogszabályban meghatározottak szerint - a helyszínen elveheti; e) a forgalomban való részvételt megtilthatja, ha a jármű vagy vezetőjének állapota a közúti forgalom biztonságát veszélyezteti, és a további jogellenes járműhasználat megakadályozása céljából a jármű kulcsait elveheti, illetőleg a járművet más módon mozgásában korlátozhatja vagy elszállíttathatja

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A fentieket összegezve a Testület arra az álláspontra jutott, hogy a rendőrségnek kellő jogalapja volt az intézkedés megkezdéséhez, az intézkedést megfelelő törvényi felhatalmazás alapján, jogszerűen kezdte meg a panaszossal szemben, így a panaszosnak nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület ezt követően a panaszos előállítását vizsgálta meg, amelynek kapcsán az alábbi álláspontra jutott.

A rendőri tájékoztatás szerint az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pont szerinti vérvétel, mintavétel elvégzéséhez történő előállítás került alkalmazásra.

A) A Testület elsőként az előállítás jogalapját vizsgálta.

A rendőri álláspont szerint a panaszost a Bp. kerület K. úton sikerült megállítani és ellenőrzés alá vonni. A panaszos mozgása koordinálatlan volt, majdnem a földre esett a kiszállás közben, valamint erős alkohol szagot lehetett rajta érezni. A panaszos a rendőrnek arra a kérdésére, hogy fogyasztott-e alkoholt az elmúlt 8 órában azt a választ adta, hogy nem. Majd szintén nemmel válaszolt arra a kérdésre, hogy hajlandó-e megfűjni a helyszínen a kézi légalkoholmérőt. Ezt a kérdést még két alkalommal feltette neki a rendőr, amikre szintén nemleges választ adott. Ezt követően a rendőr közölte a panaszossal, hogy amennyiben nem hajlandó megfűjni a kézi légalkoholmérőt, abban az esetben elő fogják állítani vér-és vizelet mintavételre. Erre a panaszos azt a választ adta, hogy bármikor benne van a vérvizsgálatban, de azt csak a háziorvosa csinálhatja. Erre a rendőr közölte a panaszossal, hogy a vér- és vizelet minta-vételt csak rendőrorvos hajthatja végre. Ezt a panaszos tudomásul vette és megértette.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontja értelmében a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akitől bűncselekmény gyanúja vagy szabálysértés, valamint közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés bizonyítása érdekében vizeletvétel vagy véralkohol-vizsgálat céljából vérvétel, valamint műtétnek nem minősülő módon egyéb mintavétel szükséges.

A mintavétel céljából történő előállítás szabályait a Szolgálati Szabályzat 29. § (1) bekezdése tovább részletezi: „A vizsgálat céljából előállított személytől a mintavétel szükség esetén – az Rtv. 44. § (1) bekezdés c) pontjában [a jármű vezetőjét a rendszeresített eszközzel légzésminta, ha nála a vezetési képességére hátrányosan ható szer befolyása vagy alkoholfogyasztás miatt bűncselekmény vagy szabálysértés, illetve a közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés elkövetésének gyanúja merül fel, az egészségügyi szolgálat igénybevitelével vér-, vizelet- és műtétnek nem minősülő módon egyéb minta adására kötelezheti. Ilyenkor a mintavételre rendőrorvost, ahol ez nem lehetséges, vagy késedelmet okoz, ott az állami egészségügyi szolgálat orvosát kell igénybe venni”.

Az ittaság ellenőrzéséről szóló 27/2010. (OT 14.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) –25. pontja –a vér-és vizeletminta vételre az alábbiakat írja elő.

- a) az alkoholszondával, az alkoholteszterrel vagy a hiteles mérőeszközzel végzett ellenőrzést megtagadja,
- b) olyan állapotban van, amely meggátolja az alkoholszonda, alkoholteszter, a hiteles mérőeszköz eredményes alkalmazását,
- c) nyilatkozata szerint tüdőbetegségben szenved, vagy testhőmérséklet emelkedése van, és az ittaság ellenőrzés eredménye, illetve az ittaság érzékelhető külső jegyei alapján a szeszes ital fogyasztás gyanúja fennáll,
- d) az egészségi állapotára (tüdőbetegségére, testhőmérséklet emelkedésére) vonatkozó nyilatkozat megtételét vagy annak aláírását megtagadja,
- e) hiteles mérőeszközzel történő első mérés foganatosítása a cselekmény időpontjától számított 30 percen belül nem hajtható végre

f) a Jegyzőkönyv aláírását megtagadja,

g) a hiteles mérőeszköz mérési eredményét kétségbe vonja és véralkohol-vizsgálatot kér,

h) nyilatkozata, vagy az ez irányú ellenőrzés eredménye alapján szervezetében a vezetési képességre hátrányosan ható szer jelenléte valószínűsíthető, és az ittaság ellenőrzés eredménye, illetve az ittaság érzékelhető külső jegyei alapján a szeszes ital fogyasztás gyanúja fennáll,

i) nyolc napon túl gyógyuló sérülést, vagy annál súlyosabb kimenetelt eredményező közlekedési, illetve a közlekedés körében segítségnyújtás elmulasztása, vagy cserbenhagyás bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható, és az ittaság ellenőrzés eredménye, illetve az ittaság érzékelhető külső jegyei alapján a szeszes ital fogyasztás gyanúja fennáll,

j) a gyanú szerint a cselekmény után szeszes italt fogyasztott vagy az ittaság ellenőrzés előtt a helyszínt elhagyta, és az ittaság ellenőrzés eredménye, illetve az ittaság érzékelhető külső jegyei alapján a szeszes ital fogyasztás gyanúja fennáll.

Jelen esetben a 25. a) pont, ami alapján a rendőrök a panaszt előállították, mivel a helyszínen megtagadta a kézi légalkohol mérő alkalmazását

A Testület álláspontja szerint indokolt volt a panaszos kerület Gy utcai Rendőrségi Fogda Orvosi vizsgálójába történő előállítása vér -és vizeletminta elvégzésének céljából.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy az előállításnak megvolt a jogalapja.

b) Mivel ugyanakkor az Rtv. 33. § (2) bekezdése alapján fogatosított előállítások esetén a jogalkotó a rendőr mérlegelési jogkörébe utalja az előállítás szükségességéről a döntést, a Testületnek a jogalap fennállásakor is vizsgálnia kell, hogy az előállítás megfelel-e az arányosság követelményének. Az Rtv. 15. § (2) bekezdése ugyanis kimondja: több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással jár. Ezt a mérlegelést elvégzi a fent nevezett ORFK szabályzat, ami meghatározza, hogy milyen cselekedetekben kell előállítani.

A panaszos előállítására az ügy adatai szerint azért került sor, mert a rendőri felszólításnak nem engedelmeskedett, a kézi légalkoholmérést nem tette lehetővé, hangulatingadozásai, folyamatos és összefüggéstelen beszéde és koordinálatlan mozgása nehezítette az intézkedést. A rendőrség a panaszt az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontja alapján előállította és később vele szemben szabálysértési feljelentést is tettek, amely alapján szabálysértési eljárás indult a panasossal szemben. A konkrét esetben tehát azt kellett vizsgálni, hogy az adott körülmények között szükség volt-e a panaszos előállítására annak érdekében, hogy az alkoholszint mérés megtörténjen. Figyelemmel az ORFK 27 /2010. (OT 14.) utasítás 25. pontjára a Testület álláspontja szerint a panasossal szemben az alkoholszint mérést máshogyan nem lehetett elvégezni, mivel az enyhébb módszert a panaszos megtagadta, így szükséges volt az előállítás fogatosítása.

Erre tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszos személyi szabadságához fűződő alapvető joga nem sérült az előállítása kapcsán.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint adott helyen, adott időben nem állt a rendőrség rendelkezésére más, kevésbé jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél realizálása érdekében, mint az előállítás végrehajtása, ezért álláspontja szerint az előállítás az Rtv. arányossági

követelményének is megfelelt, így az nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

c) Az előállítás időtartamának jogszerűsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszos személyi szabadságát 2017.május 20-án 23 óra 10 perctől 2017. május 21. 2 óra 50 percig korlátozták, amely során a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pont alapján előállították, az Rtv. 47. §-a szerint testi kényszerrel alkalmazták, az Rtv. 48. § c), d), b) pont alapján bilincs alkalmazása szerinti kényszerítő eszköz alkalmazására került sor.

A mintavételek sok időt vettek igénybe, mivel a panaszos a sokadik alkalomra sem volt hajlandó vizeletmintát adni, valamint a vérvételre is kétszer került sor. Az előállítás időtartama, ami amúgy sem tekinthető kirívó hosszúságúnak, nem a rendőrökre vezethető vissza. A fentiekre tekintettel a panaszos 3 óra 40 perces előállítása a Testület álláspontja szerint nem tartott indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig.

Így a Testület véleménye szerint a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem sérült az előállítás időtartama kapcsán.

3) A Testület ezt követően a kényszerítő eszközök alkalmazásának megalapozottságát vizsgálta.

A panaszossal szemben az Rtv. 47. § alapján testi kényszerrel, az Rtv. 48. § c) pont szökés megakadályozása érdekében bilincs alkalmazása, az Rtv. 48.§ d) pont ellenszegülés megtörése érdekében bilincs alkalmazása és az Rtv. 48.§ b) pont támadás megakadályozása érdekében bilincs alkalmazása szerinti kényszerítő eszköz alkalmazására került sor.

A Szolg. Szab. 39. § (1) szerint az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.(2) Az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget: a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat, b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erőkifejtés

útján is igyekszik azt megakadályozni, c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrré, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad. (3) A kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie: a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

a) A Testület először a testi kényszer indokoltságát vizsgálta.

A panaszos beadványában előadta, hogy motorháztetőre fektették, valamint kezeit hátra bilincseltek.

A rendőrség tájékoztatása alapján a rendőrök az intézkedés biztonságos lefolytatása érdekében a panaszost stabil pozícióba helyezték, felsőtestét a motorháztetőre fektették, mivel a saját lábán nem tudott biztonságosan megállni. A bilincs alkalmazására azért került sor, hogy a panaszos hangulatingadozásából, kiszámíthatatlan magatartásából adódó kockázatos következményeket elkerüljék.

A Szolgálati Szabályzat a kényszerítő eszközök általános szabályai között, a 39. § (1) bekezdésben rögzíti, hogy kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.

Az Rtv. 47. § alapján a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat. A Szolgálati Szabályzat 40. §-a pedig a következőképpen rendelkezik a testi kényszerről. A megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erőfeszítéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható. A testi kényszer alkalmazása során a rendőr önvédelmi fogásokat is használhat. A rendőr a támadás céljára szolgáló eszköz használatának megakadályozása, továbbá a támadás elhárítása érdekében az ehhez szükséges erejű és irányultságú ütést vagy rúgást alkalmazhat.

A rendőri intézkedések gyakorlati végrehajtásának alapvető taktikáiról szóló 18/2008. (OT 10.) ORFK utasítás melléklete részletesen tartalmazza az egyes intézkedési taktikák leírását. A kényszerítő eszközök alkalmazásának alapvető taktikáiról szóló fejezetben, a testi kényszerre vonatkozó alapelvek között szerepel – többek között –, hogy a testi kényszer alapvetően megfogást, lefogást, eltávolítást és elszállítást jelent. A rendőr testi kényszer végrehajtása során elsősorban kar-és csuklófeszítéseket, illetve elvezető fogásokat hajt végre. A rendőr továbbá az őt ért támadás során, illetve súlyosabb kényszerítő eszköz alkalmazásának elkerülése érdekében az önvédelmi fogásokat is felhasználhatja.

A Testület elsődlegesen azt értékelte, hogy a panaszos a felszólításoknak sokadik alkalomra sem engedelmeskedett, ezért az intézkedés sikerének érdekében került sor vele szemben testi kényszer alkalmazására.

A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszossal szemben alkalmazott testi kényszer nem sértette a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogát.

b) Ezt követően a Testület a bilincs használatának jogszerűségét vizsgálta.

A panaszossal szembeni bilincs alkalmazásának az ideje 2017. május 20-án 23 óra 15 perc / 23 óra 25 perc közötti időponttól 2017. május 21-én 2 óra 45 percig tartott. A rendőrök jelentése alapján a bilincs használatát a panaszos kiszámíthatatlan magatartása, hangulatingadozásából eredő kockázatok elkerülése tette indokolttá.

Az Rtv. 48. §-a szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy a) önkárosításának megakadályozására, b) támadásának megakadályozására, c) szökésének megakadályozására, d) ellenszegülésének megtörésére.

A Szolg. Szab. 41. §-a részletezi, annak (1) bekezdése példálózó jelleggel felsorolja a bilincs alkalmazásának esetköreit: a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja, c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg, d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget, f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.

A Szolgálati Szabályzat 41. §-ának (6) bekezdés a) pontjának első fordulata szerint a bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadástól, valamint szökéstől, vagy az érintett személy szállítása, átkísérése nem az arra a célra kialakított járműben történik, vagy az érintett személyt a rendőr egyedül állítja elő, kivéve, ha az intézkedésben érintett kezei az erre a célra kialakított övhöz vannak bilincselve.

A Testület ehelyütt utal az előző bekezdésben ismertetett arányosság követelményére, az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése, és az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése szerinti tartalommal. A korábbiakban kifejtettek szerint érvényes a Szolg. Szab. kényszerítő eszközök általános szabályairól szóló 39. §-a is.

A konkrét esetben a rendőri fellépés arányosságának vizsgálatakor a Testület elsődlegesen azt értékelte, hogy a panaszos a felszólításoknak sokadik alkalomra sem engedelmeskedett, ezért az intézkedés sikerének érdekében vele szemben szükséges volt a bilincs alkalmazása az ellenszegülésének megtörése érdekében, mivel a testi kényszerrel önmagában nem volt megtörhető.

A Testület szerint a rendőrség figyelemmel volt az Rtv. 15. §-ában és a 16. § (1) bekezdésben foglalt arányosság követelményére, illetve a Szolgálati Szabályzat 39. §-ában előírt fokozatosság elvére. Tekintettel arra, hogy a panaszos hangulatingadozásai, koordinálatlan mozgása miatt az intézkedés eredményessége más, kisebb korlátozással járó módon nem volt biztosítható, a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszossal szemben a rendőrök indokoltan és jogszerűen alkalmaztak bilincset.

Mindezekre tekintettel a Testület a bilincseléssel kapcsolatban megállapította, hogy a panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga nem sérült.

4) A Testület vizsgálta a rendőri intézkedés során a panaszossal szemben alkalmazott hangnemet és bánásmódot.

A panaszos előadása szerint a rendőrök nem megfelelő hangnemben beszéltek, obszcén kifejezéseket használtak vele szemben. Az előállítás során megszegyenítették, állva kellett várakoznia, nem volt lehetősége a mosdót használni, „tisztába tenni magát”. A panaszos továbbá előadta, hogy a vizelet

mintavétel során több rendőr is bent tartózkodott a mosdóban, egyikük a gumibotját csapkodva inzultálta a panaszost, aki ennek következtében nem tudott mintát adni. A panaszosi előadás alapján az előállítás végeztével a dokumentumok aláírására a panaszost utasították, nem volt lehetősége azokat körültekintően elolvasni.

A rendőrök egybehangzóan azt nyilatkozták, hogy az intézkedés során megfelelő hangnemben és bánásmódban részesítették a panaszost, éppen a panaszos volt az, aki próbálta provokatív megjegyzéseivel,- mint pl.: „ketrecharcos vagyok, ha nem lenne rajtam bilincs, rajtatok meg nem lenne egyenruha akkor ezt a meccset le is játszhatnánk, esélyetek sem lenne”- és kérdéseivel a szakszerűen eljáró, nyugodtan kommunikáló rendőröket befolyásolni. Az intézkedő rendőrök a jelentésükben nyomatékosan kijelentik, hogy nem használtak obszcén és / vagy vulgáris szavakat, jelzőket a panaszossal szemben. A jelentések alapján a panaszossal szemben egy alkalommal sem emelték fel a hangjukat, legfeljebb határozottan mondták, hogy a „Törvény nevében” „állítsa le a gépjárművet”szavakat. Szintén a jelentések tartalmazzák, hogy a panaszos egy alkalommal sem jelezte a rendőrök felé, hogy széklettartási problémája lenne, továbbá, hogy szeretne kimenni a férfi mosdóba. A rendőrök megjegyezték, hogy a Gy. utcai rendőrségi objektumban a panaszos bármikor mehet a mellékhelységbe csak kizárólag rendőri kísérettel. Az intézkedés alatt semmilyen „csapkodás” nem történt semmilyen eszközzel. A mintaadás során a mellékhelyiségben egy rendőr állt a panaszos mögött egy méterrel, ezáltal biztosítva a rendőri jelenlétet. A férfi mosdó kézmosó csapjánál egy rendőr tartózkodott, két rendőr pedig az objektum földszinti férfi mosdója közelében, a folyósón volt a mintavétel ideje alatt. A rendőri jelentés szerint az előállításról szóló igazolás kitöltését a Bp. kerületi őrön kezdte meg a rendőr, majd az intézkedés végén (mivel annak várható végét előre nem tudta) a Bp. kerület Gy. utcai Rendőrségi Objektum folyosóján töltötte ki, majd azt átadta a panaszosnak. A rendőr a jelentésében kijelentette, hogy nem utasította a panaszost az igazolás aláírására, csak mutatta, hogy hol kell aláírnia, ha mindent rendben talál. A rendőr álláspontja szerint a panaszos igazolással kapcsolatos kérdéseire is készségesen válaszolt. A panaszos a rendőr emlékei szerint panaszbeadvány benyújtásával nem kívánt élni, ezt nem jelezte egy alkalommal sem az intézkedés teljes időtartama alatt.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba

kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület az ügy gondos mérlegelése során megállapította, hogy a panaszosi és a rendőri álláspont között olyan mértékű ellentét feszül a rendőrök által alkalmazott hangnem, és bánásmód tekintetében, amelyet a Testületnek – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem állt módjában feloldani. A Testület így nem tudta a helyszíni cselekményeket rekonstruálni, ennek következtében pedig nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a rendőrök által alkalmazott hangnem és bánásmód kérdésében.

Mindezekre tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható a hangnem és a bánásmód vonatkozásában.

5) A Testület ezt követően az intézkedés diszkriminatív voltát vizsgálta.

A panaszos beadványában előadta, hogy többször diszkriminatív, sértő megjegyzésekkel illeték az előállítás során, mint pl.: „borsodi ci..ány”.

Az intézkedésnek azon részével kapcsolatban, amely szerint a panaszost ilyen jelzőkkel sértegették volna, diszkriminálták, a rendőrségi álláspont a panaszosi állítás cáfolatát tartalmazza. A rendőri jelentésekben többször is hangsúlyozzák, hogy Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélküliség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni tilos, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A Testület ezen a ponton hivatkozik a Rendőri Hivatás Etikai Kódexében szereplő 5. pontra, amely szerint a „rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz kínzást, könyörtelen, embertelen vagy megalázó bánásmódot és ezt mástól sem tűri el. Empátiával fordul embertársai felé, védelmet és segítséget nyújt a rászorulóknak.”

A Testület az ügy gondos mérlegelése során megállapította, hogy a panaszosi és a rendőri álláspont között olyan mértékű ellentét feszül a rendőrök által használt szavak, és bánásmód tekintetében, amelyet a Testületnek – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem állt módjában feloldani. A Testület így nem tudta a helyszíni cselekményeket rekonstruálni, ennek következtében pedig nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök részrehajlóan, vagy diszkriminatívan jártak-e el a panaszossal szemben.

Mindezekre tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható a diszkrimináció vonatkozásában.

IV.

A Testület a fentiekben kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy 2017. május 20-án, a rendőrségnek kellő jogalapja volt az intézkedés megkezdéséhez, a foganatosított intézkedéseket megfelelő törvényi felhatalmazás alapján jogszerűen alkalmazta a panaszossal

szemben, így a panaszosnak nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. Erre tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszos személyi szabadságához fűződő alapvető joga nem sérült az előállítása kapcsán. Így a Testület véleménye szerint a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem sérült az előállítás időtartama alatt.. Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint adott helyen, adott időben nem állt a rendőrség rendelkezésére más, kevésbé jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél realizálása érdekében, mint az előállítás végrehajtása, ezért álláspontja szerint az előállítás az Rtv. arányossági követelményének is megfelelt, így az nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszossal szemben alkalmazott testi kényszer nem sértette a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogát. Mindezekre tekintettel a Testület a bilincseléssel kapcsolatban megállapította, hogy a panaszos emberi méltóságához való alapvető joga nem sérült. A panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható a diszkrimináció vonatkozásában. A panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható a hangnem és a bánásmód vonatkozásában.

Budapest, 2018. március 8.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET